

deels tilveiebragt unødvendige Beføstninger for Staten og deels upaatvirelig holdt en Mængde Mandskab til Tjeneste, hvilket ogsaa tidligere er blevet bragt for her i Thinget, som man ikke var berettiget til at holde til Tjeneste, naar man ikke havde sat disse Cadres tilstede som Batailloner. Finantsloven for det løbende Aar indeholder en Bestemmelse om, at disse Cadres kun skulle være tilstede som Depot, og, naar de altsaa ere blevne tilstede som virkelige Batailloner, saa er her en Oversfridelse ikke alene med Hensyn til Pengene, men ogsaa med Hensyn til Virkeligheden. Nu skulde det have været mig en stor Fornøielse, naar man var kommen med en Tillægsbevilling til Thinget, idetmindste at gjøre, hvad man paa en hæderlig Maade kunde gjøre, for at hjælpe Regjeringen ud af denne store Feil, som den vistnok har begaaet; men, naar man paa denne Maade tager Sagen bort fra nærværende Rigsdag, saa kunne vi ikke svare for, hvorledes det engang senere vil komme til Afgjørelse. Det er, troer jeg, et overmaade stort Misgreb, og det, som her er sleet, er ikke nogen god Indledning til at finde en maadeholden Tillempling fra alle Sider. Jeg skal derfor meget opfordre den ærede Finantsminister til endnu at faae udvirket en kongelig Anordning om, at en Tillægsbevilling for Krigsministeriet bliver fremlagt, om den ogsaa kun er pro forma. Den behøver kun at være pro forma, thi vi kunne altid komme med en Efterbevilling for at faae Bevillingerne fuldbyrdede til de virkelige Summer; det gælder ikke om, at Talsforrelserne ere rigtige, thi det er her en Bevillings sag, ikke en Regnskabs sag. Der kan gjerne være de tusende, de hundrebetusende Feil, naar det blot erkendes, at det og det virkelig har været forbrugt, og at dette Forbrug har været nødvendigt; man kan siden komme med en ny Tillægsbevilling. Saaledes troer jeg slet ikke, der er nogen Banstæthed ved at rette, hvad jeg troer er et meget stort Regjeringsmisgreb, ved endnu pro forma at forelægge en Tillægsbevilling, før vi slutte her. Om den bliver voteret eller ikke, har heller ikke noget Bøstentligt at sige, den behøves ikke at voteres i dette Dieblit, men den skal give en formel Retfærdiggjørelse og en Aertkjendelse

af, at Udgifterne kun ere paa Lovmæssighedens Gebeet ligeoverfor Regnskabsaflæggelsen, naar de træde frem som Bevillinger af de to Statsmagter.

Finantsministeren: Den ærede Rigsdagsmand har stillet sig paa et saadant Udgangspunkt med Hensyn til Regjeringen, at jeg ikke bør være meget nøiesende med, at han har stildret de Foranstaltninger, han har omtalt, som store Misgreb fra Regjeringens Side; men jeg tillader mig dog at betvivle, at det vilde være gjørligt at udvirke Thingets Bedtagelse af en Tillægsbevilling for Krigsministeriet, der f. Ex. simpelt hen gik ud paa en rund Sum af 2 Millioner, uden at det var muligt at forklare, paa hvilke forffjellige Poster af Finantslovens § 22 de fordeelte sig.

Tscherning: Saa skal jeg hellere foreslaae den ærede Finantsminister at forlange 200,000 Rbd., saa behøves der ikke nogen Application paa de enkelte Contit, thi vi ere da overbeviste om, at derved ikke kan skee noget stort Misgreb i Forhold til det Gul, der skal fyldes, men vi see dog derved fastholdt Sagens Gjenstand, Formen.

Nothe: Jeg troer, at den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) i Principet har opfattet denne Sag, er fuldkommen rigtig, og jeg maa tilstaae, at det ikke har kunnet blive mig klart, hvilken egentlig Mening skal være af den Fremgangsmaade, Regjeringen har fulgt i denne Sag. Jeg havde efter den Skrivelse, som forelaa og som var meddeelt Udvalget fra Finantsministeriet, maattet opfatte Forholdet saaledes, at det var Regjeringens Mening, at de Udgifter, som ere foranledigede ved Troppercorpsers Stationering i Slesvig, og som overstige hvad der er bevilget i Finantsloven, skulde deles i 2 Dele, hvoraf den ene skulde bevilges i sin Tid igjennem den danske Rigsdag og den anden afholdes af de slesvigiske Intraber, uden at bevilges af Rigsdagen. Deraf maatte ligefrem følge, at Statsregnskabet kun maatte omfatte den første Deel af disse Udgifter, men ikke den sidste Deel, fordi det er nødvendigt, saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) udviklede, at Regnskaberne og Finants-